

TRUTH LIES NOT ONLY IN A DREAM, BUT IN MANY DREAMS**Márta Adorjáni, Michele Bressan, Norbert Costin,****Andrei Nacu, Raluca Popa, Larisa Sitar**

Curator Tevž Logar

Uneori pare că deciziile noastre sunt infiltrate de curenți de momente și emoții contradictorii, pe care încercăm să le echilibrăm pe cât de bine putem. Mai presus de toate, asta înseamnă o căutare neîncetată a limitelor și o chestionare a ceea ce guvernează o extremă sau alta. Lucrurile nu stau altfel în domeniul artei, unde cercetarea curenților dintre forma artistică și relația ei cu contextul politic și social a fost un punct central de interes al examinării artistice încă de la primele avangarde. Acesta-i și subiectul expoziției de față, fără a exista intenția de a-l reduce la un numitor comun care să devină conceptul ei. Mai degrabă este vorba despre sublinierea aspectelor și caracteristicilor specifice ce dezvăluie relațiile complexe stabilite de artiști cu cadrul spațial și temporal propriu activității lor.

Expoziția prezintă șase poziții artistice aparținând unei generații de artiști care și-au început activitatea la aproape două decenii după Revoluție. Asta înseamnă că au fost martori ai schimbărilor din peisajul social și politic la un nivel foarte intim în perioada maturizării și dezvoltării lor personale. Fără îndoială, acest lucru implică un context puternic, ce definește într-un fel sau altul percepția individuală asupra situației din jur. Iată de ce această expoziție nu este o expoziție despre artiști români sau despre România postrevoluționară, la modul general, ca parte a unui discurs adoptat de arta contemporană din anii '90 încoace, ci este o expoziție ce refuză să creeze o anumită narațiune geopolitică și preferă, în schimb, să evedențieze poetici artistice ce dezvăluie sensibilități individuale față de schimbările din societate. Astfel, expoziția încearcă să creeze un spațiu de reflecție asupra rolului schimbărilor ce au afectat modul nostru de viață la un nivel intim, asupra legăturilor fragile, conexiunilor trecătoare și felului în care toate acestea pot fi înțelese acum. Așa cum sunt. Ca un moment scurt, aproape invizibil, de decizie a artistului de a crea o lucrare de artă, un moment care se sustrage oricărei ideologii și poziționării fixe într-un anumit discurs. Lucrările sunt generate de impulsuri raționale și vizuale fragile, care se adresează direct privitorului și examinează relația dintre experiența acestuia la nivel vizual și ideile pure. Totuși, o structură relativ deschisă de reflecție este creată de poeticele artiștilor, astfel că privitorul trece prin concepte și medii artistice diferite, pe care le poate asambla într-un întreg coerent prin intermediul memoriei, al experienței raționale, emoționale și estetice.

Așa cum este subliniat simbolic prin intermediul titlului (un citat din Pier Paolo Pasolini), o tensiune dinamică între diferite elemente apare în contextul acestei expoziției, în care „coregrafia” lor le face să pară complementare. Nu o narațiune singulară definește reflecția noastră asupra a ceea ce ne înconjoară, ci mai multe. Uneori ele se intersectează, alteori nu. Acest lucru presupune o abordare intimă, individuală a artistului care face o lucrare să fie contemporană și prezentă și poate fi văzut ca o tentativă de a recepta lucrarea aici și acum. Astfel, privitorul este atras într-o coregrafie de indicații conceptuale, narațiuni personale și intervenții formale subtile care caută să creeze în mod direct o tensiune între istorie și contemporaneitate, între experiență și non-experiență, între amintire și uitare.